

Βέβαια εγώ τους συναδέλφους του Συνασπισμού τους κατανοώ και τους δικαιολογώ. Δεν άσκησαν κυβερνητική εξουσία, δεν είχαν ποτέ ευθύνη, άρα μπορεί να λένε οτιδήποτε, μπορεί να ισχυρίζονται και να προτείνουν ό,τι πιστεύουν και η κοινωνία τους προωθεί να ψηφίσουν.

Όμως, για εσάς πιστεύω ότι είστε πλήρως αδικαιολόγητοι. Μη έχοντας αντιπολιτευτικό λόγο, προσπαθείτε να τον ανακαλύψετε. Έτσι, φέροντε πρόταση νόμου, όπως πριν από λίγες ημέρες, για τα εμπορευματικά κέντρα, τη στιγμή που είχατε όλη την άνεση του χρόνου να είχατε περάσει αυτό το νόμο, ένα νόμο αναγκαίο για την ανάπτυξη της χώρας, από το 1997. Και ήρθατε πληροφορούμενοι, γιατί έχετε τους πληροφοριοδότες σας, λίγες μέρες πριν καταθέσει η Κυβέρνηση την πρόταση νόμου, που και εσείς ψηφίσατε, και καταθέσατε τάχα πρόταση νόμου για τα εμπορευματικά κέντρα.

Το ίδιο κάνετε και τώρα, αλλά πρέπει να ξέρετε ότι ο ελληνικός λαός σας έχει πάρει είδηση, σας καταλαβαίνει και σας κατακρίνει. Άλλο περιμένει από εσάς. Περιμένει κάποια αυτοκριτική, περιμένει κάποια συγγνώμη και τις θετικές προτάσεις σας στα μεγάλα αδιέξοδα, τα οποία αφήσατε μετά και την εγκατάλειψη της εξουσίας.

Έρχεστε σήμερα, αγνοώντας ό,τι συνέβη, να κατηγορήσετε εμάς, όταν δεν έπρεπε, το λιγότερο, να ομιλείτε, όπως κάποιος μακαρίτης δικός σας άνθρωπος έλεγε πριν από κάποιες δεκαετίες και μιλάτε για ένα πρόβλημα που εσείς δημιουργήσατε.

Και βέβαια έχετε διγλωσσίες. Άλλα λέτε για το ένα θέμα, άλλα λέτε για το άλλο, ανάλογα τι σας συμφέρει και τι σας βολεύει. Σας λέω, όμως, ότι αυτό σας κάνει μεγάλη ζημιά. Δεν ξέρω πόσο κυκλοφορείτε στην κοινωνία, δεν ξέρω εάν παίρνετε τον απόηχο της κοινωνίας, αλλά όπως διάβαζα στον Τύπο και σας τα είπε και ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής προχθές, σας βλέπω αναδιπλωμένους τις τελευταίες μέρες στο θέμα της εξαρσης, που είχατε δώσει στο «Βασικό Μέτοχο». Άλλοτε προσπαθείτε να προτάξετε το δυναμισμό σας και τις επιχειρηματολογίες σας επικαλούμενοι το εθνικό Σύνταγμα και τους εθνικούς νόμους και άλλοτε προσπαθείτε να προτάξετε το Κοινοτικό Δίκαιο. Διαλέξτε! Πάντως η κοινωνία σας πήρε είδηση.

Και σας πήρε είδηση και σε αυτό το νομοσχέδιο, για το οποίο προσπαθείτε τώρα. Γιατί τώρα; Δεν είχατε το χρόνο;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν «πρόκαναν».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Από το 1999 δεν είχατε το χρόνο να φέρετε το νομοθέτημα, το οποίο θέλατε; Σήμερα σοφιστήκατε αυτά τα οποία προτείνετε; Σήμερα που η Κυβέρνηση, απόλυτα συνεπής στις προεκλογικές της δεσμεύσεις, με τον καλύτερο τρόπο έρχεται και αντιμετωπίζει το θέμα;

Η οδηγία 1999/70 –το τονίζω για να το ακούσει ο ελληνικός λαός– έμεινε ανεφάρμοστη από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ επί σειρά ετών. Μάλιστα, η Ελλάδα –να το πούμε και αυτό– είχε λάβει τελευταία προθεσμία ενσωμάτωσης της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, η οποία έληξε τον Ιούλιο του 2002. Το προεδρικό διάταγμα 81/2003 το οποίο κάνατε, απέτυχε παταγωδώς να ενσωματώσει αυτήν την οδηγία, αφού περιείχε πολλές εξαιρέσεις μεγάλων κατηγοριών εργαζομένων.

Αποτέλεσμα ήταν να διακινδυνεύσει άμεσα η χώρα μας με παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, το οποίο τώρα θυμάστε, αλλά δεν τολμάτε να αναφέρετε ποτέ πόσες φορές η χώρα μας παραπέμφθηκε και τι πρόστιμα πλήρωσε μετά από αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για πάρα πολλά θέματα, τα οποία δεν έχω χρόνο να θυμίσω.

Για πρώτη φορά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προώθησε και επέλυσε αυτό το θέμα με τον πιο σύννομο τρόπο, τρόπο ο οποίος και την κοινοτική οδηγία απόλυτα εφαρμόζει, αλλά και το εθνικό Σύνταγμα και τους εθνικούς νόμους ακολουθεί. Έλυσε, λοιπόν, αυτό το θέμα με το οποίο κρατούσατε σε ομηρία –αυτή ήταν η μέθοδός σας– εκλεκτούς συμπολίτες μας, οι οποίοι έψαχναν «στον ήλιο μοίρα» και τους οποίους είχατε δεμένους.

Για να γίνει το προεδρικό διάταγμα το δικό μας, θυμηθείτε πόσες φορές πήγε και ήρθε στο Συμβούλιο της Επικρατείας και έλαβε υπόψη όλους τους κοινωνικούς εταίρους. Έλαβε υπόψη

την ΟΚΕ, τη ΓΣΕΕ, την ΑΔΕΔΥ και έγινε ένα εργαλείο εφαρμογής της καλύτερης δυνατότητας απορρόφησης αυτών των ανθρώπων σε θέσεις που πραγματικά πληρούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Για το μέλλον τίθενται ασφαλιστικές δικλείδες για αποφυγή επανάληψης αυτού του φαινομένου.

Παράλληλα, να θυμίσω ότι ψηφίστηκε και ο ν.3330, με τον οποίο παρέχεται μοριοδότηση για όσους δεν εμπίπτουν σε αυτές τις κατηγορίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για να μην καταχρώμαι του χρόνου, θα πω το εξής, για να το ακούσει και ο κ. Παπαϊωάννου και να ακολουθήσει την προτροπή του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου: Ουδεμία προεκλογική εξαγγελία της Νέας Δημοκρατίας υπήρξε για μονιμοποίηση για μονιμοποίηση διακοσίων πενήντα χιλιάδων συμβασιούχων. Εσείς δανείζεστε τα λόγια των δημοσιογράφων, αλλά δεν τολμάτε να μας τα φέρετε να τα δούμε και εμείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομού Εύβοιας): Να είστε εδώ, όμως. Μη φύγετε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Μην εκτίθεστε!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Αίσθηση προκαλεί η σύγχυση στην επιχειρηματολογία της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως. Έτσι, στο θέμα των συμβασιούχων προτάσσουν δήθεν την υπεροχή του Συντάγματος, ενώ στο θέμα του «Βασικού Μετόχου» υπερασπίζονται την υπεροχή του Κοινοτικού Δικαίου.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τηρεί πιστά τις προεκλογικές επαγγελίες, προωθώντας ρυθμίσεις σύμφωνες και με το Κοινοτικό και με το Εθνικό Δίκαιο. Έτσι τερματίζεται μια μακρά περίοδος ομηρίας και εγώ θα πω και παρανομίας, προκειμένου να κάνετε μόνο τις κομματικές σας δουλειές. Ο τόπος μπήκε σε νέα πορεία. Ο ελληνικός λαός ψήφισε μια νέα διακυβέρνηση. Ψήφισε μια πολιτική αλλαγή, για να εφαρμόσει το δικό της πρόγραμμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Κοσμίδης έχει το λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με δύο διαδοχικές αιτήσεις μου κατάθεσης εγγράφων, το Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης είχε την καλοσύνη να καταθέσει στη Βουλή έναν τεράστιο όγκο αποφάσεων της τριμελούς επιτροπής, που εγκρίνει τις προσλήψεις. Οι συνεργάτες μου και εγώ κάναμε τον κόπο και αθροίσαμε τους αριθμούς που προέκυπταν από τις αποφάσεις και τις κατηγοριοποιήσαμε κατά σχέση εργασίας και κατά Υπουργείο. Τα στοιχεία αυτά μου ζητήθηκαν και δημοσιοποιήθηκαν.

Θα αναφερθώ σ' ένα βασικό πίνακα, τον οποίο και θα καταθέσω. Από τις 7.3.2004 έως τις 28.1.2005 που μου κατατέθηκαν τα στοιχεία, ο αριθμός των προσλήψεων ανέρχεται στις εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες πεντακόσιες εβδομήντα τρεις. Απ' αυτόν τον αριθμό, μόνιμες θέσεις εργασίας, δηλαδή οργανικές θέσεις, σχέσεις δημοσίου δικαίου και συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου είναι μόνο είκοσι επτά χιλιάδες πεντακόσιες είκοσι, δηλαδή το 1/6 του συνολικού αριθμού των εγκρίσεων.

Όλες οι άλλες προσλήψεις έχουν να κάνουν με προσωπικό συμβασιούχων –εποχικό, ορισμένου χρόνου– και συμβάσεις έργου. Για τις συμβάσεις έργου πρέπει να επισημανθεί για μια ακόμα φορά ότι η σύναψή τους στηρίζεται αποκλειστικά σε πελατειακή σχέση. Ο αριθμός αυτός από τις εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες πεντακόσιες εβδομήντα τρεις θέσεις είναι τριάντα δύο χιλιάδες τετρακόσιες εβδομήντα μια, τόσες δηλαδή συμβάσεις έργου εγκρίθηκαν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σωκράτης Κοσμίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, μη μου ξαναπείτε αυτό που μου είπατε επί ευκαιρία συζήτησης άλλου υποσχεθίου ότι με τις εγκρίσεις αυτές των συμβάσεων έρχομαι να τακτοποιείτε –δήθεν- δικά μας παιδιά, για να συμπληρωθεί δηλαδή το χρόνο που απαιτείται για να μονιμοποιηθούν, διότι οι μισθώσεις έργου ήταν στη συντριπτική τους πλειοψηφία στους ΟΤΑ και είναι γνωστό τοις πάσιν ότι οι περισσότεροι ΟΤΑ ανήκουν σ' εσάς. Μη μου πείτε ότι πρόκειται για ανανεώσεις, διότι για τις ανανεώσεις υπάρχουν ειδικές αποφάσεις και ο αριθμός των ανανεώσεων είναι εκατόν ενενήντα.

Τι προκύπτει απ' αυτό; Προκύπτει ότι όχι μόνο δεν λύνετε το πρόβλημα, όπως έχετε υποσχεθεί, αλλά το αναπαράγετε και το διαιωνίζετε. Δημιουργείτε μία νέα γενιά συμβασιούχων και όλοι αυτοί θα χτυπούν τις πόρτες των γραφείων, κυρίως των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, και θα ζητούν την εύνοια και η εύνοια θα μπορεί να τους δοθεί και διότι έχετε δώσει μόρια στους συμβασιούχους και διότι εισαγάγατε και τη συνέντευξη. Γιατί πώς θα αμβλυνθεί η υποψία του πολίτη για εύνοια;

Ζήτησα και τα αιτήματα που κατατέθηκαν για το 2005. Τι θα κάνετε με αυτά; Επιτέλους, έχετε πολιτική για τις προσλήψεις ή αυτοσχεδιάζετε; Εάν έχετε, να μας την πείτε και δεν χρειάζονται οι αναφορές στο παρελθόν.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ούτε κανείς από την Κυβέρνηση δεν ένωσε την υποχρέωση να εξηγήσει πώς προέκυψε ο μαγικός αριθμός των διακοσίων πενήντα χιλιάδων συμβασιούχων, τους οποίους δεσμεύτηκε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός να τακτοποιήσει. Πρόκειται για σχολικό παράδειγμα εξαπάτησης. Είναι κρίμα που στο Ποινικό Δίκαιο δεν υπάρχει η πρόβλεψη για αδίκημα εξαπάτησης ψηφοφόρων και υποκλοπής ψήφων. Η συμπεριφορά του Πρωθυπουργού θα είχε όλα τα στοιχεία υποκειμενικής και αντικειμενικής υπόστασης ενός τέτοιου αδικήματος.

Όμως, μήπως μόνο σ' αυτό το σημείο εξαπατήσατε τους πολίτες; Δεν είναι απάτη να υπόσχεστε αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό, μειώσεις φόρων και τελικά να αυξάνετε τους έμμεσους φόρους που εξανεμίζουν τις όποιες αυξήσεις; Οι έμμεσοι φόροι είναι γνωστό ότι πλήττουν τα μικρομεσαία και μεσαία εισοδήματα και όχι τους έχοντες και κατέχοντες, για τους οποίους μειώσατε τους συντελεστές φορολογίας χωρίς καμία ευνοϊκή επίπτωση στις επενδύσεις, στην απασχόληση, στην ανάπτυξη.

Είστε συνεπείς σε κάποια άλλα πράγματα, αλλά σ' αυτά που προανέφερα προέχει η αναξιοπιστία σας. Σας θυμίζω τις χαρακτηριστικές διατάξεις με τις οποίες αμνηστεύσατε την παράνομη και ποινικά κολάσιμη κτήση κεφαλαίων που παρέμειναν στο εξωτερικό ή άλλες διατάξεις που αμνήστευσαν αδικήματα σχετικά με την έκδοση πλαστών και εικονικών τιμολογίων. Ποιος φταιει για όλα αυτά που συμβαίνουν στην οικονομία σήμερα; Δικός σας προϋπολογισμός εκτελείται.

Μας καλείτε συνέχεια να ζητήσουμε συγγνώμη. Για ποιο πράγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ζητήσουμε συγγνώμη; Για την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ; Για την εισαγωγή του ευρώ; Για την οργάνωση άψογων –τόσο μικρή χώρα- Ολυμπιακών Αγώνων; Για την εξασφάλιση πρωτόγνωρων κονδυλίων στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Για τις τριάντα χιλιάδες έργων διαφόρων εμβέλειας που κατασκευάστηκαν σε όλη την Ελλάδα τα τελευταία δέκα χρόνια, χωρίς να επιβληθεί κανένας νέος φόρος και χωρίς να αυξηθεί κανείς υπάρχων φόρος –και όχι μόνο- αλλά αντίθετα με ελαφρύνσεις φορολογικών βαρών;

Βεβαίως, έγιναν λάθη και υπήρξαν παραλείψεις στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Όμως, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ήταν κυβερνήσεις που ενεργούσαν, ήταν κυβερνήσεις κινητικές, κυβερνήσεις που έπαιρναν αποφάσεις.

Εσείς πρέπει να ζητήσετε συγγνώμη που κοροϊδέψατε τους συμβασιούχους. Εσείς κοροϊδέψατε τους πολίτες που πλήττεται το εισόδημά τους. Ένας χρόνος και κάτι στην εξουσία ήταν αρκετός για να αποδειχθεί ότι το φλερτ της Νέας Δημοκρατίας με το μεσαίο χώρο ήταν επιδερμικό, υστερόβουλο και απατηλό. Το δεξιό πρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας αποκαλύπτεται πίσω από το προσωπείο του κεντρώου. Η πρόβλεψη είναι ότι δεν θα μακροημερεύσετε, γιατί είστε Κυβέρνηση της ακινησίας και

δυστυχώς, όπου κινητοποιείστε, τα κάνετε θάλασσα! Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Κουσελάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θεωρώ τιμή μου να συγκαταλέγομαι στους Βουλευτές που προσυπέγραψαν και κατέθεσαν την πρόταση νόμου, που συζητούμε σήμερα στη Βουλή, μια πρόταση ολοκληρωμένη και ριζικής αντιμετώπισης της εργασιακής ανασφάλειας, της υποβάθμισης, αλλά και της καταστρατήγησης των εργασιακών δικαιωμάτων των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου και ορισμένου έργου στο δημόσιο, στον ευρύτερο δημόσιο, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτήν την πρόταση νόμου που είναι προϊόν προτάσεων της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, του συντονιστικού των συμβασιούχων με στόχο τη σωστή και πλήρη ενσωμάτωση της οδηγίας 99/70 στο εσωτερικό μας Δίκαιο έπρεπε να την είχε φέρει η ίδια η Κυβέρνηση, εάν ήθελε να ήταν συνεπής στις προεκλογικές της δεσμεύσεις ότι θα έλυσε πλήρως και συνολικά το πρόβλημα των συμβασιούχων, εάν δεν ήθελε να συνεχίζεται, από την πλευρά της ακόμα και σήμερα, η συνεχιζόμενη πολιτική εξαπάτησης.

Θέλω να συστήσω στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, στον κ. Βασιλείου, να είναι περισσότερο προσεκτικός όταν μιλάει για τα συνδικάτα, για τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, γιατί τα συνδικάτα, κύριε Βασιλείου, δεν σηκώνουν σημαίες ευκαιρίας, όπως σηκώνει το κόμμα σας ανάλογα με το αν είστε στην Κυβέρνηση ή στην Αντιπολίτευση, γιατί τα συνδικάτα στάθηκαν με συνέπεια και ευαισθησία στο μεγάλο αυτό ζήτημα για να τελειώσει επιτέλους αυτή η «καραμέλα».

Ο ίδιος ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ παρέστη στην Επιτροπή Αναφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με αυτό το ζήτημα. Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ ήταν από τους βασικούς συντελεστές, που υιοθετήθηκε η συγκεκριμένη οδηγία, πέραν των διαβημάτων που είχαν γίνει εκείνη την περίοδο στο Υπουργείο Εργασίας και των κινητοποιήσεων από πλευράς των συνδικάτων.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Να μας πείτε ποιο ήταν το αποτέλεσμα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Μην εκτίθεστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ μη διακόπτετε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Τα λέω αυτά γιατί εκείνη την περίοδο είχα την τιμή να είμαι μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της ΓΣΕΕ. Έτσι, λοιπόν, αντί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να φέρει αυτό το σχέδιο νόμου με τα προεδρικά διατάγματα που υιοθέτησε –το π.δ.164 και το π.δ.180- για τον ευρύτερο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, κατέληξε να είναι συντριπτικά περισσότερες οι περιπτώσεις αποκλεισμού, παρά οι περιπτώσεις δικαίωσης των εργαζομένων.

Αυτά τα δύο προεδρικά διατάγματα δεν δίνουν απάντηση στο πρόβλημα ούτε με βάση την ευρωπαϊκή οδηγία ούτε και με κάποια αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία θα μπορούσαν να τεθούν για να λυθεί το ζήτημα.

Για τη συντριπτική πλειοψηφία των συμβασιούχων του δημόσιου αντί οι συμβάσεις τους να μετατραπούν σε αορίστου χρόνου, μετατράπηκε σε αορίστου χρόνου η πολιτική τους ομηρία. Και μιλάμε για όλους αυτούς που δεν απελύθησαν και δεν θα απολυθούν στο επόμενο χρονικό διάστημα.

Και όχι μόνο αυτά. Ελλείπει σωστός προγραμματισμός και αντικειμενικής καταγραφής των πάγιων και διαρκών αναγκών, ελλείπει πολιτικής βούλησης, θα έλεγα, αντί να εκλείψουν οι στρατιές των συμβασιούχων, κύριε Υπουργέ, διατηρούνται και πολλαπλασιάζονται.

Πριν από λίγο ο συνάδελφός μας, ο Σωκράτης Κοσμίδης, σας έδωσε δικά σας στοιχεία, στοιχεία του ΥΠΕΣΔΑ με βάση τα οποία από τους εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες πεντακόσιους εβδομήντα τρεις που προσλήφθηκαν τον τελευταίο χρόνο μόνο οι είκοσι επτά χιλιάδες πεντακόσιοι είκοσι, όπως είπε, καλύπτουν μόνιμες ανάγκες. Τόσο οριστικά έλυσε αυτή η Κυβέρνηση το πρόβλημα των συμβασιούχων! Αν δεν είναι αυτό πολιτι-